

ben henimod at danne et Normalbudget istedet for en Finantslov, hvis Summer bevilges af Rigsdagen. Der blev i den Anledning opstillet en Sætning af den ærede Ordfører, som ligesaavel her som i saa mange andre Punkter dog viser sig ikke at kunne gjælde i sin fulde Udstrækning; der blev sagt, at enten finder man, at Finantsloven staaer over alle andre Love, og saa er det overflødigt at stille Forslaget, eller ogsaa mener man det ikke, og hvad hjælper det saa — men saaledes forholder det sig ikke. Der er her Tale, hvad vi jo ikke kunne skjule for os, om en Strid mellem to Partier om den rette Opfattelse af Folkethingets eller i det Hele taget af Rigsdagens Bevillingsmyndighed, og det er under denne Kamp, under denne Strid — lad os nævne Navnet, som det er — at vi ville søge at vinde saa megen Position, som vi kunne. Paa den ene Side staaer Kampen saaledes, at der utvivlsomt stræbes hen til — det kan være, at de, der have den Overbeviisning, bør handle efter den, vi have nu en anden og bør handle derefter — at slaae et Normalbudget fast gennem en heel Række Love, som gjøre Dray paa Statens Finantsfer, og paa den anden Side staae vi og sige: Det er ganske rigtigt, at vi have bevilget Love, som under visse Eventualiteter ville udkræve en vis Sum Penge, men der er en Ting, som vi maae slaae fast under hele denne Bevægelse, og det er, at det til Syvende og Sidst staaer til Rigsdagen gennem Finantsloven at bevilge de Penge, som Staten i det kommende Aar skal bruge til sine Fornødenheder, og at der ikke ved nogen forud taget Bestemmelse af en anden Rigsdag ved Lov kan skee nogen Indskrænkning i Rigsdagens Bevillingsmyndighed, idet man vistnok føler, at denne ellers blev saa godt som Intet, da man saa i Virkeligheden naaede hen til at faae et Normalbudget; hele Forfjellen vilde da kun ligge deri, om man under disse Forhandlinger siger, at man har et Normalbudget, eller man har det ikke. Da det nu ikke kan nægtes, at denne Kamp, denne Strid finder Sted, og da vi have et Normalbudget paa et andet Sted, hvilket vi ogsaa maae tage i Betragtning, saa synes det mig ganske rigtigt, at da man kan gjøre dette Skridt uden Skade for nogen af de Parter,

om jeg saa maa sige, som man kontraherer med, uden nogen Skade paa nogen Maade for Kommunen, som kan være overbeviist om, at Rigsdagen vil handle fornøftig i den Henseende og bevilge, hvad der engang er vedtaget, eller hvad der ellers maatte ansees for fornødent, og tillige uden Skade for Regjeringen, som maa være overbeviist om, at Rigsdagen til enhver Tid vil handle fuldkommen saa loyalt som denne, saa indseer jeg ikke Andet, end at de, der dele den Ansvar, som jeg har, at det nemlig er yderst vigtigt for Bevarelsen af vor frie Forfatning, som i sin væsentlige Basis hviler paa to Ting, paa Valgloven og Skattebevillingsretten, at fastholde Rigsdagens uindskrænkede Bevillingsmyndighed, maae stemme for det Forslag, som her er stillet af Mindretallet.

Justitsministeren: Den ærede Taler, som sidst havde Ordet, forudsatte som Noget, der var aldeles givet, at der fandt en modsat Bestræbelse Sted fra Regjeringens og fra Rigsdagens Side, at Regjeringens Bestræbelse gik ud paa at drage saa Meget som muligt ind under de fast bestemte Udgifter, og at Rigsdagens, navnlig Folkethingets, Opgave var at see at modarbejde dette. Jeg gaaer ud fra Noget, som er givet, at en saadan Kamp, en saadan Strid, som han udtrykte sig, slet ikke finder Sted; jeg antager, at enhver Deel af den lovgivende Magt, at Regjeringen, at den bevilgende Myndighed kun gaaer frem med det Maal for Sie at faae Sagen afgjort paa den rigtige Maade, og at der ikke er Spørgsmaal om at see at tilvende sig Summer for Fremtiden gennem særskilte Love; men jeg troer, at der ogsaa finder en Felttagelse Sted fra den ærede Rigsdagsmands Side, naar man vil lægge den Mening i hans Ord, som nærmest ligge i dem. Jeg sigter herved til den Ytring, at Rigsdagen handler fuldt saa loyalt, som Regjeringen gjør; men hertil maa jeg bemærke, at der ikke er Spørgsmaal om nogen Sammenligningsgrad mellem Regjeringen og Rigsdagen. Regjeringen handler fuldkommen loyalt, og jeg tvivler ikke paa, at Rigsdagen kan vindicere sig den samme Roes; men da er der ikke Spørgsmaal om nogen Gradforskjel, og da kan der ikke